

не да върваме таквизи глупци, какъвто си ти.“ Придворнѣя исплюлъ языкъ и не смеялъ вече да ся смее на Балакирева. —

Прошението на кокошката.

Веднѣжъ Петръ първій повѣрявалъ нѣкое си дѣло на едного велможа да го извърши, но той отказвалъ да го извърши като противоречилъ на Господаря си, че то трѣбвало да са извърши иначе. Царя не са съгласилъ и отложилъ това дѣло до друго врѣме. При този споръ са намиралъ и Балакиревъ, на когото не прѣятно му са показало, защо велможа да противоречи на Господаря, и въ това сѣстояла несправедливостъта.

На другѣя день, случило са у Господаря множество знатни велможи, на които въ числото са намиралъ и упомѣнатѣя велможъ. Петръ Великий почналъ да говори за вчерашното дѣло; нѣкои отъ тѣхъ са съгласили съ мнѣніето на Господаря, а нѣкои биле отъ страната на велможа. Отъ кадѣ са зелъ Балакиревъ, явилъ са носящъ съ себѣ си кокошка и решетка съ десятокъ и двѣ яйца. Не говорящъ никому нищо, турилъ яйцата съ решетката на масата, а кокошката пустаналъ подъ краката на Господаря и подалъ писменно прошеніе отъ имѣто на кокошката, въ което вишшеозначената кокошка, подна-